

RIDDER RIK

STRIJD OP HET KASTEEL

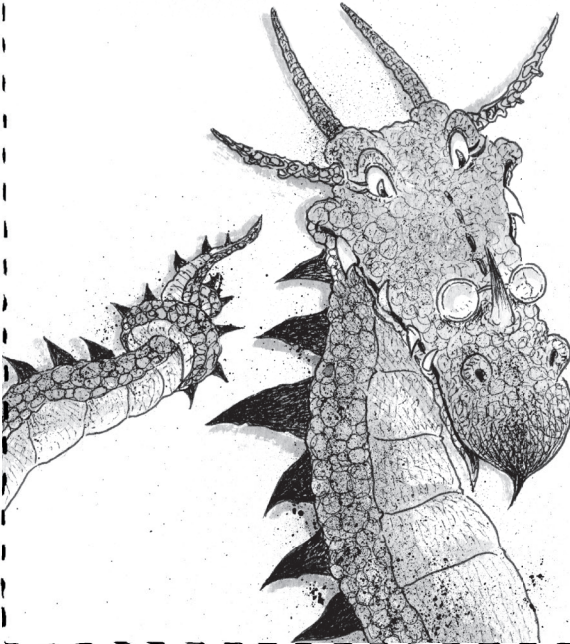
VIVIAN FRENCH
EN DAVID MELLING

UITGEVERIJ
memphis
belle

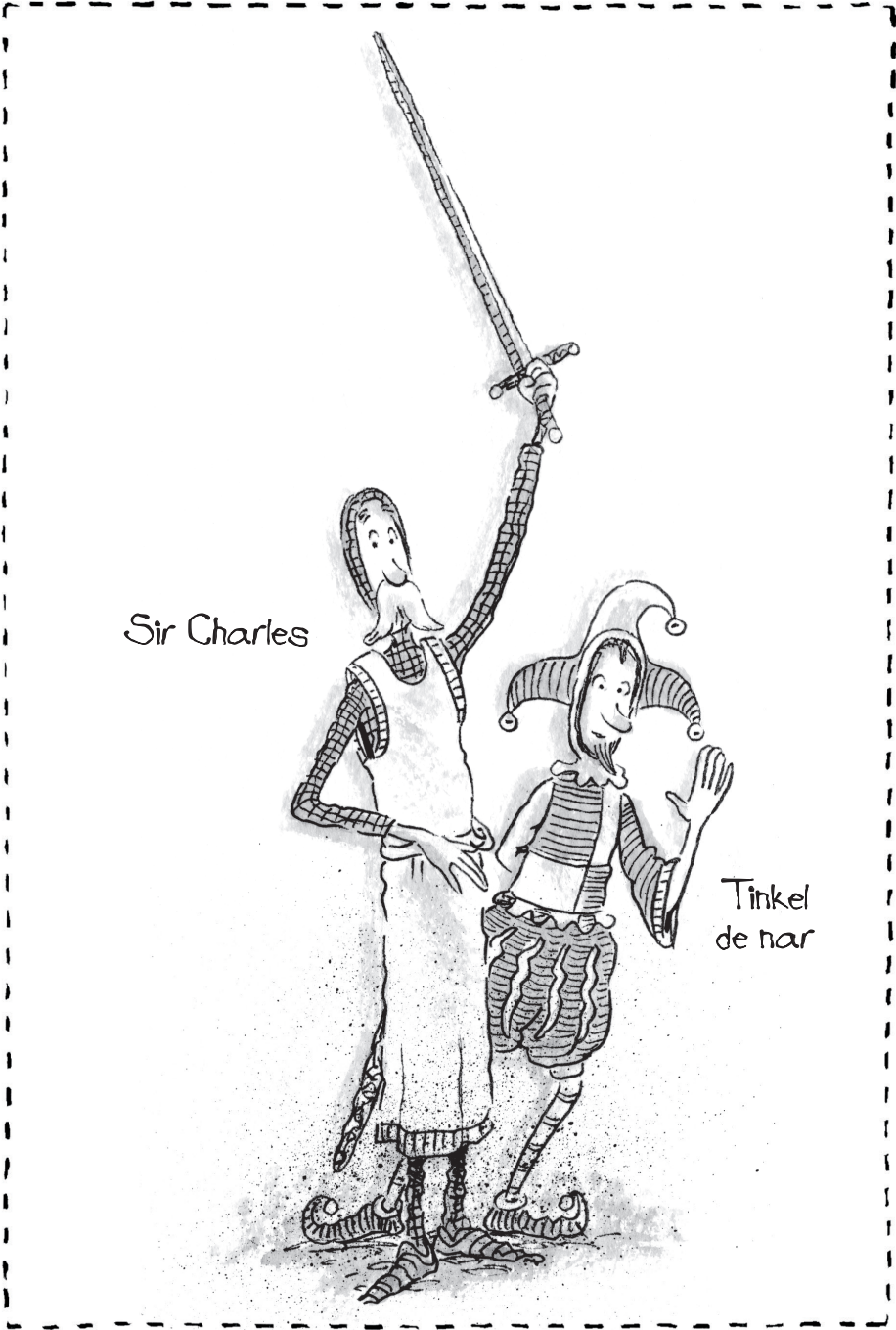
Rik J. Soberloot en
Kras de krabbelkraai

Samantha

Wormdraak

Sir Charles

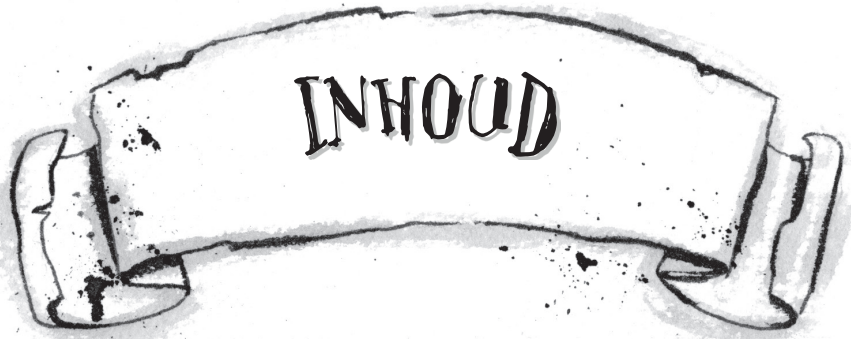
Tinkel
de nar

Dom Archibald

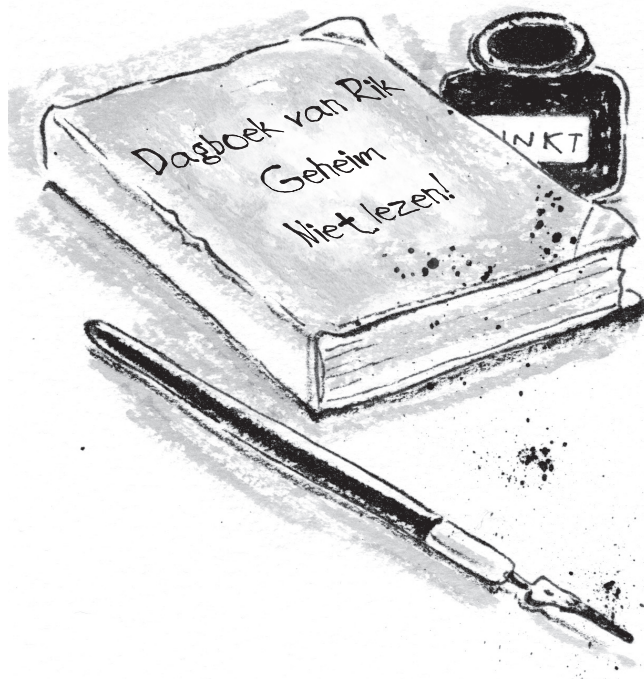

Tante Madelief

Teveel sneeuw ...	15
De vijfde taak	31
Wat is dat voor geluid?	43
Tinkel de nar	55
Nobele kunst van het vechten	69
Een waardig tegenstander	83
Eén, twee, drie ... start!	97
Zij-die-niet-lacht	113

Best dagboek.

Dit wordt misschien wel de ergste dag
uit mijn hele leven. Ik wil een dappere ridder
worden en daarom ben ik nu een ridder
in opleiding. Omdat ik nog maar twee
taken moet afmaken, dacht ik dat het
ging lukken. Maar het sneeuwt! En nu
zegt tante Madelief dat Samantha
en ik niet naar buiten mogen, dus zit ik
opgesloten op Kasteel Hoeteldael tot
de zon weer gaat schijnen. Dat is zo
saai, zo ongelooflijk saai... Ik wou dat
papa en mama me nooit hiernaartoe
hadden gestuurd. Het is binnen ook nog
eens ijskoud omdat tante Madelief

te knieperig is om de open haarden aan te steken voor theetijd, en ... we hebben niets te doen. Zelfs de wolven in het bos gaven geen kik vannacht, ik denk dat ze opgerold in hun warme holletjes lagen. Ik wou dat ik ook een warm holletje had. Het ergste is, ik heb al vier van de zes taken af, ik heb al een trouwe kameraad (mijn nichtje Samantha), een sneeuwwitpaard (Dora), een zwaard en een schild. Het magische papierrolletje ligt verstopt onder het stro in de stallen van tante Madelief (zij weet er niets van), klaar om Samantha en mij te onthullen wat de volgende taak is ... Maar we kunnen het kasteel dus niet uit!

Rik legde zijn pen weg en staaarde door zijn slaap-
kamerraam naar buiten. Buiten dwarrelden de

sneeuwvlokken vrolijk
naar beneden. Rik
zuchtte. Kwam hier
dan nooit een einde
aan?

‘Kras,’ zei hij, ‘wat
denk jij dat er gebeurt als ik vandaag de vijfde taak
niet af kan maken? Kan ik dan nooit meer een
dappere ridder worden?’

De krabbelkraai hield zijn koppie schuin.

‘KRAS,’ kraste hij. **‘KRAS.’**

‘Echt?’ vroeg Rik opgelucht. ‘Jij zegt dat we het
rolletje gewoon moeten gaan lezen?’

De krabbelkraai knikte. 'KRAS.'

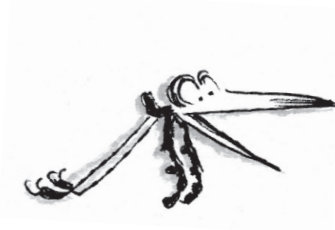
'Ook al mogen we niet naar buiten?'

De krabbelkraai knikte nogmaals, nu nog overtuigender. 'KRAS!'

Rik sprong op. 'Ik ga Samantha zoeken.'

Hij struikelde haastig zijn kamer uit en spurte de torentrap af.

De krabbelkraai vloog achter hem aan. Ze hadden zo'n haast dat ze oom Archibald, die met een stapel boeken uit zijn studeerkamer kwam, niet zagen. Hij probeerde hen nog te ontwijken, maar toen hij plotsklaps stil bleef staan vlogen de boeken uit zijn handen.

'Oeps! Sorry, oom Archibald.' Rik raapte een voor een de boeken op en zijn oog viel op de titel van een boek. 'Hé! Dit gaat over ridders! En harnassen!'

Oom Archibald verbleekte van schrik. 'Ssst!'

Rik hoorde hem niet. Hij had het boek al opengeslagen en bladerde erin. ‘Dat zeg ik, oom Archibald! Dit is ECHT interessant! Alle namen van de onderdelen van een harnas staan erin ...’

Zijn oom sprong opgewonden van het ene been op het andere. ‘Ja, ja ... wees een brave jongen en

hou erover op. We willen niet dat je tante overstuur raakt, toch? Ze wil hier niets over horen ... dat is verleden tijd. Ze wil dat ik al mijn boeken opruim. Verbrand.' Hij keek schuldig. 'Ik zei haar dat ik ze verbrand had ... maar ik kon het niet.'

'Waar wilde je ze nu heenbrengen?' vroeg Rik.

Oom Archibald schudde zijn hoofd en zuchtte eens diep. 'Naar de keuken, naar de open haard. Ik moet het doen. Vandaag is het veilig, de kokkin heeft pauze en je tante is de beesten aan het voeren. Samantha helpt haar.'

Rik was geschokt. 'Maar je kunt ze niet verbranden! Kun je ze nergens verstoppen? In de kelder of zo?'

Er verscheen een denkrimpel in oom Archibalds voorhoofd. 'De kelder, zeg je? ... Ik was bijna de kelder vergeten. Ik ben daar in jaren niet geweest! Ik mag daarbeneden niet komen, natuurlijk. Vooral op dinsdagen niet.' De oude man zuchtte opnieuw.

‘Je tante Madelief, fijne vrouw, dat spreekt, liet het me beloven. Maar er is daar een kast, bovenin ... zou groot genoeg moeten zijn.’ Hij gaf Rik een klap op zijn rug, zo hard dat hij bijna omviel. ‘Slimme jongen! Zeg niets tegen je tante, hè? Beloof je dat?’

Rik keek aandachtig naar zijn oom. Toen hij op

Kasteel Hoeteldael aankwam, dacht hij dat oom Archibald eng en raar was. Inmiddels was hij op hem gesteld geraakt, zeker toen hij ontdekte dat zijn oom ooit ook een dappere ridder was geweest. Hij hunkerde naar verhalen over zijn goede daden als ridder, maar er was een probleem. En dat probleem heette tante Madelief.

Als je ook maar iets zei over harnessen, toernooien, zwaarden, schilden ... dan werd tante Madelief furieus ... en niemand op Kasteel Hoeteldael wilde een furieuze tante Madelief, zeker Rik niet. Ze was al geen gemakkelijke tante als ze in een goede bui was, maar als ze boos was, was ze echt angstaanjagend.

Het leek erop dat hij nu een bondgenootschap met oom Archibald had gesloten, wie weet wat hij van hem kon leren. Hij stak zijn hand uit. 'Ik hou mijn mond. Zowaar ik Rik J. Soberloot heet.'

